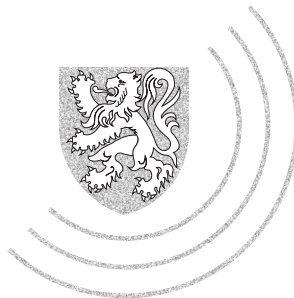

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

30 januari 2004

VERZOEKSCHRIFT

**over de verjaring van bouw misdrijven van voor de gewestplannen,
vervat in het decreet van 4 juni 2003**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening
uitgebracht door de heer Jos Bex en de heer Pieter Huybrechts**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Jacques Timmermans.

Vaste leden :

de heren Gerald Kindermans, Jan Laurys, Erik Matthijs, Jef Van Looy ;

de heer Jacques Devolder, mevrouw Dominique Guns, de heren Patrick Lachaert, Paul Wille ;

de heer Jean Geraerts, mevrouw Marleen Van den Eynde, de heer Frans Wymeersch ;

de heren Jacky Maes, Jacques Timmermans ;

de heer Johan Malcorps ;

de heer Jos Bex.

Plaatsvervangers :

de heer Jos De Meyer, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, de heren Mark Van der Poorten, Jan Verfaillie ;

de heer Louis Bril, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, de heren Guy Sols, Gilbert Van Baelen ;

mevrouw Niki De Gryze, de heren Pieter Huybrechts, Jan Penris ;

de heren Bruno Tobback, Jan Van Duppen ;

mevrouw Vera Dua ;

de heer Herman Lauwers.

INHOUD

	Blz.
1. Procedure en onderwerp van het verzoekschrift	4
2. Beknopte inhoud van het verzoekschrift	4
3. Bespreking en opvolging van het verzoekschrift	4
4. Technische toelichting door de administratie AROHM	4
5. Bespreking	6
6. Conclusie	6

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening heeft op 11 december 2003 en 15 januari 2004 een verzoekschrift van 20 oktober 2003 tot opheffing van de discriminerende beperkingen inzake de verjaring van bouw misdrijven van voor de gewestplannen behandeld.

1. Procedure en onderwerp van het verzoekschrift

Op 20 oktober 2003 werd door de heer Frank Aerts bij de voorzitter van het Vlaams Parlement een collectief ingediend tot opheffing van de discriminerende beperkingen inzake de verjaring van bouw misdrijven van voor de gewestplannen.

In het verzoekschrift vraagt de indiener een opheffing van de beperkingen inzake de verjaring van bouw misdrijven van voor de gewestplannen, vervat in het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft. De indiener is van oordeel dat het decreet aanleiding geeft tot een ongelijke behandeling.

De Voorzitter van het Vlaams Parlement heeft het verzoekschrift op 21 oktober 2003 ontvankelijk verklaard en voor verdere behandeling doorverwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.

De Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening heeft het verzoekschrift behandeld op 11 december 2003 en 15 januari 2004.

2. Beknopte inhoud van het verzoekschrift

Op 20 oktober 2003 werd door de heer Frank Aerts bij de voorzitter van het Vlaams Parlement een verzoekschrift ingediend tot opheffing van de discriminerende beperkingen inzake de verjaring van bouw misdrijven van voor de gewestplannen.

In het verzoekschrift vraagt de indiener een opheffing van de beperkingen inzake de verjaring van bouw misdrijven van voor de gewestplannen, vervat in het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft. De indiener is van oordeel dat het decreet met betrekking tot weekendverblijven, die gebouwd zijn voor de allereerste definitieve vaststelling van het gewestplan waarbinnen zij

gelegen zijn, een discriminatie invoert tussen de constructies die als vergund moeten worden beschouwd, omdat de overheid niet door enig bewijsmateriaal kan aantonen dat zij in overtreding zijn opgericht, en de constructies die als onvergund moeten worden beschouwd, omdat er een proces-verbaal is.

Het verzoekschrift heeft betrekking op de bevoegdheid ruimtelijke ordening, wat een gewestelijke bevoegdheid is.

De verzoeker heeft eerder al een gelijkaardig verzoekschrift ingediend op 21 januari 2001 inzake de staking van historische bouw misdrijven. Dit verzoekschrift werd in commissie behandeld op 29 januari, 7 maart, 25 april, 27 juni en 4 juli 2002. De plenaire vergadering heeft dit eerste verzoekschrift behandeld op 2 oktober 2002 (*Parl. St. Vl. Parl.* 2001-2002, nr. 1291/1). Sinds de afhandeling van het eerste verzoekschrift is er het nieuwe element van het decreet van 4 juni 2003.

3. Bespreking en opvolging van het verzoekschrift

Het verzoekschrift werd overgezonden aan de vaste en plaatsvervangende leden van de commissie en aan de bevoegde minister.

De commissie verzocht aan de administratie AROHM om een toelichting voor te bereiden voor de bespreking van het verzoekschrift in commissie. De commissie nam op haar vergadering van 15 januari 2004 kennis van de toelichting met het oog op het formuleren van een conclusie.

4. Technische toelichting door de administratie AROHM

Namens minister Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie, wordt een toelichting verstrekt door de heer *Hubert Bloemen*, afdelingshoofd van de afdeling Bouwinspectie, AROHM.

De spreker stelt dat door de indiener van het verzoekschrift wordt nagelaten om de door hem aangeklaagde ongelijke behandeling door het decreet van 4 juni 2003 nader te specificeren. Hij maakt enkel gewag van onmenselijkheid en onredelijkheid, behandeling als criminelen, moreel en financieel kapot maken, groen extremisme en planologische inquisitie. Het verzoekschrift is weinig ratio-

neel onderbouwd en maakt dus niet geheel duidelijk waarin de ongelijke behandeling bestaat.

Volgens het Arbitragehof is er sprake van ongelijke behandeling wanneer personen die zich in een gelijkaardige omstandigheid bevinden ongelijk worden behandeld, dat wil zeggen wanneer er een verschil is in behandeling dat niet steunt op relevante en objectieve gegevens en waarvoor geen redelijke verantwoording kan worden gegeven waaruit blijkt dat het verschil in behandeling pertinent is om het gestelde wettelijke doel, dat de decreetgever zich heeft gesteld, te bereiken, en dat de maatregelen niet onevenredig mogen zijn ten aanzien van het gestelde doel. Er is uiteraard geen sprake van ongelijke behandeling wanneer personen, die zich in verschillende omstandigheden bevinden, op basis van die omstandigheden ongelijk worden behandeld.

De spreker laat in het midden of de wijzigingen die het decreet van 4 juni 2003 heeft aangebracht in het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening al dan niet aanleiding geven tot een ongelijke behandeling. Of de wijzigingen van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening door het decreet van 4 juni 2003 daartoe aanleiding geven, zal door het Arbitragehof worden beoordeeld. Het Arbitragehof kreeg immers reeds een vijftal prejudiciële vragen voorgelegd met betrekking tot de regels die door het decreet van 4 juni 2003 zijn ingevoerd.

Drie prejudiciële vragen zijn gesteld door de correctionele rechtbank van Gent bij vonnis van 23 september 2003 :

1. Schendt artikel 146, derde lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij decreet van 4 juni 2003, het wettigheidsbeginsel in strafzaken, gewaarborgd door het EVRM en artikel 12, tweede lid, en artikel 14 van de Grondwet alsmede artikel 15 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten ?

2. Schendt artikel 146, derde lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij decreet van 4 juni 2003, door het invoeren van een onzekere strafbaarstelling, het gelijkheids- en nondiscriminatiebeginsel, gewaarborgd bij de artikelen 10 en 11 van de Grondwet ?

3. Schendt artikel 149, § 1 en § 5, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de

ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij decreet van 4 juni 2003, door het maken van een onderscheid dat alleen afhankelijk is van het feit of het bouw misdrijf voor of na 1 mei 2000 werd gepleegd of dat alleen afhankelijk is van het feit of de meerwaarde werd gevorderd en betaald voor of na 1 mei 2000, het gelijkheids- en nondiscriminatiebeginsel, gewaarborgd bij de artikelen 10 en 11 van de Grondwet ?

In een vonnis van 20 oktober 2003 stelde de rechter bij de correctionele rechtbank van Dendermonde ambtshalve twee prejudiciële vragen :

1. Schendt artikel 146, derde lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals toegevoegd door artikel 4 van het decreet van 4 juni 2003, het door de artikelen 12 en 14 van de Grondwet gewaarborgde wettigheidsbeginsel in strafzaken ?

2. Schendt artikel 146, derde lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals toegevoegd door artikel 4 van het decreet van 4 juni 2003, het door de artikelen 10 en 11 van de Grondwet gewaarborgde gelijkheidsbeginsel doordat de strafbaarheid van de instandhouding van een stedenbouwmisdrijf afhankelijk wordt gemaakt van het aanwezig zijn van omwonenden, zodat er een ongelijke behandeling bestaat tussen personen die een stedenbouwmisdrijf hebben gepleegd dat geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder voor omwonenden veroorzaakt (en die dus niet voor de instandhouding van de onwettige toestand kunnen worden gestraft) en personen die een stedenbouwmisdrijf hebben gepleegd dat echter wel onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder voor omwonenden veroorzaakt (en die dus wel voor instandhouding van de onwettige toestand kunnen worden gestraft), zonder dat dit verschil in behandeling berust op een objectief criterium en het redelijk verantwoord is ?

Aangezien deze prejudiciële vragen zijn voorgelegd aan het Arbitragehof, is het aan het hof om zich hierover te buigen en kan de administratie geen uitspraak doen over de wijze waarop het Arbitragehof uitspraak zal doen. Het is duidelijk dat het alleszins niet de bedoeling is van de decreetgever om een onderscheid in behandeling in te voeren.

5. Bespreking

Op de vraag van de heer *Pieter Huybrechts* of een gebouw waarop een bouw misdrijf rust, na verjaring of na veroordeling tot de betaling van een meerwaarde, een gedoogde constructie wordt of moet blijven bestaan in de staat waarin het zich bevindt, antwoordt de heer Bloemen dat bij het betalen van een meerwaarde, het gebouw moet blijven staan in de staat waarin het zich bevond op het ogenblik van de rechterlijke uitspraak tot het betalen van de meerwaarde.

6. Conclusie

Op basis van de uiteenzetting werd op 15 januari 2004 eenparig een conclusie geformuleerd door de commissieleden. Op voorstel van de heer *Jacques Timmermans*, voorzitter, verwijst de commissie naar de bespreking van het vorige verzoekschrift van de heer Aerts (*Parl. St. Vl. Parl.* 2001-2002, nr. 1291/1) en de toelichting door de heer Bloemen. Er wordt verwezen naar de bespreking van het beleidsplan weekendverblijven (*Parl. St. Vl. Parl.* 2001-2002, nr. 1266/1-3) en de resolutie van 15 januari 2003 betreffende de problematiek van de weekendverblijven (*Parl. St. Vl. Parl.* 2002-2003, nr. 1484/1) en de verschillende wijzigingen aan het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals laatst gewijzigd door het decreet van 21 november 2003 (*Parl. St. Vl. Parl.* 2002-2003, nr. 1800/1). Op dit moment kan er niet verder worden ingegaan op het verzoekschrift, in afwachting van de uitspraken van het Arbitragehof op de prejudiciële vragen, die dan een mogelijke leidraad kunnen zijn voor verder beleid.

De verslaggevers,

De voorzitter,

Jos BEX

Jacques TIMMERMANS

Pieter HUYBRECHTS
